

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2019/316

2019 m. vasario 21 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾,

paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią turi būti pranešta Komisijai pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos rūšis, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tų rūšių valstybės pagalba. Laikydamosi Sutarties 109 straipsnio ir pagal Reglamentą (ES) 2015/1588 Taryba nusprendė, kad viena iš tokių rūšių gali būti *de minimis* pagalba. Todėl nelaikoma, kad *de minimis* pagalba, kuri yra neviršijant tam tikros nustatytos sumos per tam tikrą laikotarpį vienai įmonei suteikta pagalba, atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to pranešimo tvarka jai netaikoma. Tačiau valstybėms narėms reikėtų priminti, kad net jei *de minimis* pagalba nelaikoma valstybės pagalba, tokia pagalba neturėtų pažeisti ES teisės;
- (2) Komisija priėmė kelis reglamentus, kuriais nustatomos žemės ūkio sektoriuje teikiamos *de minimis* pagalbos taisyklės; naujausias iš jų – Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 ⁽³⁾;
- (3) atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 1408/2013 taikymo patirtį ir skirtingą *de minimis* pagalbos naudojimą valstybėse narėse, tikslinga patikslinti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas. Didžiausia pagalbos suma vienai įmonei per trejus metus turėtų būti padidinta iki 20 000 EUR, o metinės produkcijos nacionalinė riba – iki 1,25 %;
- (4) atsižvelgiant į kai kuriose valstybėse narėse išaugusį poreikį naudoti *de minimis* pagalbą, tikslinga nustatyti, kad didžiausia pagalbos suma vienai įmonei būtų padidinta iki 25 000 EUR, o metinės produkcijos nacionalinė riba – iki 1,5 %, taikant papildomas sąlygas, būtinas tinkamam vidaus rinkos veikimui užtikrinti. Iš pirmųjų Reglamento (ES) Nr. 1408/2013 taikymo metų patirties matyti, kad dėl *de minimis* pagalbos koncentracijos tam tikro produkto sektoriuje galėtų atsirasti konkurencijos ir prekybos iškreipimų. Todėl išankstinė didesnės atskiros viršutinės ribos ir nacionalinės ribos taikymo sąlyga turėtų būti sektoriaus ribos taikymas, neleidžiant valstybėms narėms teikti daugiau kaip 50 % bendros *de minimis* pagalbos sumos bet kuriuo trejų finansinių metų laikotarpiu

⁽¹⁾ O L L 248, 2015 9 24, p. 1.

⁽²⁾ O L C 425, 2018 11 26, p. 2.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje (O L L 352, 2013 12 24, p. 9).

priemonėms, naudingoms tik vieno konkretaus produkto sektoriui. Taikant sektoriaus ribą būtų užtikrinama, kad visos priemonės, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1408/2013, gali būti laikomos nedarantiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipantiomis konkurencijos arba nekeliančiomis tokios grėsmės;

- (5) šiuo metu valstybės narės neprivalo naudotis nacionaliniu centriniu registru, kad galėtų patikrinti, ar neviršijama *de minimis* atskira viršutinė riba arba nacionalinė riba. Tačiau naudotis centriniu registru taptų būtina toms valstybėms narėms, kurios rinktųsi taikyti didesnę atskirą viršutinę ribą ir nacionalinę ribą, kadangi taikant sektoriaus ribą, kuri yra šio pasirinkimo sąlyga, reikia dar atidžiau stebėti teikiamą pagalbą. Todėl tokioms valstybėms narėms turėtų būti privaloma naudotis centriniu registru, kad būtų galima registruoti visą teikiamą *de minimis* pagalbą ir tikrinti, kad nebūtų viršyta nei atskira viršutinė riba, nei nacionalinė riba arba sektoriaus riba;
- (6) atsižvelgiant į padidintas *de minimis* viršutines ribas turėtų būti patikslinti kriterijai, taikomi apskaičiuojant paskolų ir garantijų bendrąjį subsidijos ekvivalentą;
- (7) atsižvelgiant į išaugusį poreikį naudoti *de minimis* pagalbą ir į tai, kad šiuo metu galiojančios viršutinės ribos yra pernelyg varžančios, būtina iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1408/2013 prieš pasibaigiant jo galiojimui, t. y. iki 2020 m. gruodžio 31 d. Laikotarpis nuo šio reglamento įsigaliojimo iki Reglamento (ES) Nr. 1408/2013 taikymo laikotarpio pabaigos būtų labai trumpas. Todėl proceso supaprastinimo sumetimais ir siekiant užtikrinti tęstinumą bei teisinį tikrumą Reglamento (ES) Nr. 1408/2013 taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas iki 2027 m. gruodžio 31 d.;
- (8) todėl Reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 2 straipsnis papildomas 3 ir 4 dalimis:

„3. Šiame reglamente produkto sektorius – sektorius, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnio 2 dalies a–w punktuose (*).

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

4. Šiame reglamente sektoriaus riba – didžiausia bendra pagalbos suma, taikoma pagalbos priemonėms, naudingoms tik vieno atskiro produkto sektoriui; ši suma atitinka 50 % didžiausios *de minimis* pagalbos, teikiamos kiekvienoje valstybėje narėje, sumos, nustatytos II priede.“;

- 2) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

De minimis pagalba

„1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.

2. Bendra vienai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 20 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.

3. Bendra pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje veiklą vykdančioms įmonėms teikiamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija I priede nurodytos nacionalinės ribos.

3a. Nukrypdama nuo 2 ir 3 dalių, valstybė narė gali nuspręsti, kad bendra vienai įmonei teikiamos *de minimis* pagalbos suma neviršija 25 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį, o bendra per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį teikiamos *de minimis* pagalbos suma neviršija nacionalinės ribos, nurodytos II priede, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) pagalbos priemonėms, naudingoms tik vieno atskiro produkto sektoriui, bendra teikiamos pagalbos suma per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija 2 straipsnio 4 dalyje apibrėžtos sektoriaus ribos;
- b) valstybė narė įsteigia nacionalinį centrinį registrą pagal 6 straipsnio 2 dalį.

4. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.

5. 2, 3 ir 3a dalyse nurodytos *de minimis* viršutinės ribos ir nacionalinė bei sektoriaus ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.

6. Laikantis 2, 3 ir 3a dalyse nurodytų *de minimis* viršutinių ribų ir nacionalinės bei sektoriaus ribos, pagalba išreiškiama kaip pinigine dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne kaip dotacija, pagalbos suma turi atitikti pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Keliomis dalimis mokama pagalba diskontuojama iki suteikimo momentu esamos jos vertės. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.

7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršytos 2, 3 ir 3a dalyse nurodytos *de minimis* viršutinės ribos, nacionalinės ribos arba sektoriaus riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.

8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena išgyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba išgyjančiajai įmonei viršija atitinkamas *de minimis* viršutines ribas, atitinkamą nacionalinę ribą arba sektoriaus ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba išsigijimą, tebėra teisėta.

9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo išsigaliojimo dieną.“;

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų priemonių atveju paskola yra užtikrinama ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola yra 100 000 EUR per penkerius metus arba 50 000 EUR per dešimt metų, o 3 straipsnio 3a dalyje nustatytų priemonių atveju – 125 000 EUR per penkerius metus arba 62 500 EUR per dešimt metų; jeigu paskola sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) ji suteikiama trumpesniai negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje arba 3a straipsnyje nustatytų *de minimis* viršutinių ribų dalis, arba“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija atitinkamos *de minimis* viršutinės ribos.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei vienai įmonei skiriamas kapitalas neviršija atitinkamos *de minimis* viršutinės ribos.“;

- d) 6 dalies b punktas pakeičiamas taip:
- „b) 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų priemonių atveju garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra 150 000 EUR, o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba 75 000 EUR, o garantijos trukmė yra dešimt metų; arba 3 straipsnio 3a dalyje nustatytų priemonių atveju – 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra 187 500 EUR, o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba 93 750 EUR, o garantijos trukmė yra dešimt metų; jeigu garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniai negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje arba 3a dalyje nustatytų *de minimis* viršutinių ribų dalis, arba“;
- 4) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) 2 dalis papildoma šia antra pastraipa:
- „Jeigu valstybė narė teikia pagalbą pagal 3 straipsnio 3a dalį, ji įsteigia centrinę *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą visą *de minimis* pagalbą. 1 dalis taikoma iki to laiko, kol registre sukaupiama trejų finansinių metų laikotarpio informacija.“;
- b) 3 dalis pakeičiama taip:
- „3. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2, 3 ir 3a dalyse nurodytų viršutinių ribų ir nacionalinių ribų ir sektoriaus ribos ir ar laikomasi visų šiame reglamente nustatytų sąlygų.“;
- 5) 8 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:
- „Jis taikomas iki 2027 m. gruodžio 31 d.“;
- 6) priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. vasario 21 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

„I PRIEDAS

Didžiausios bendros valstybių narių pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms suteiktos
de minimis pagalbos sumos, nurodytos 3 straipsnio 3 dalyje

(EUR)

Valstybė narė	Didžiausios de minimis pagalbos sumos (1)
Belgija	106 269 708
Bulgarija	53 020 042
Čekija	61 865 750
Danija	141 464 625
Vokietija	732 848 458
Estija	11 375 375
Airija	98 460 375
Graikija	134 272 042
Ispanija	592 962 542
Prancūzija	932 709 458
Kroatija	28 920 958
Italija	700 419 125
Kipras	8 934 792
Latvija	16 853 708
Lietuva	34 649 958
Liuksemburgas	5 474 083
Vengrija	99 582 208
Malta	1 603 917
Nyderlandai	352 512 625
Austrija	89 745 208
Lenkija	295 932 125
Portugalija	87 570 583
Rumunija	215 447 583
Slovėnija	15 523 667
Slovakija	29 947 167
Suomija	55 693 958
Švedija	79 184 750
Jungtinė Karalystė	394 587 292

(1) Didžiausios sumos apskaičiuojamos remiantis kiekvienos valstybės narės 2012–2017 m. metinės žemės ūkio produkcijos trijų didžiausių verčių vidurkiu. Taikant šį skaičiavimo metodą užtikrinama, kad visoms valstybėms narėms būtų taikomos vienodos sąlygos ir kad jokios nacionalinės vidutinės vertės nebūtų mažesnės už didžiausias sumas, kurios anksčiau buvo nustatytos 2014–2020 m. laikotarpiui.

II PRIEDAS

Didžiausios bendros valstybių narių pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms suteiktos *de minimis* pagalbos sumos, nurodytos 3 straipsnio 3a dalyje

(EUR)

Valstybė narė	Didžiausios <i>de minimis</i> pagalbos sumos (1)
Belgija	127 523 650
Bulgarija	63 624 050
Čekija	74 238 900
Danija	169 757 550
Vokietija	879 418 150
Estija	13 650 450
Airija	118 152 450
Graikija	161 126 450
Ispanija	711 555 050
Prancūzija	1 119 251 350
Kroatija	34 705 150
Italija	840 502 950
Kipras	10 721 750
Latvija	20 224 450
Lietuva	41 579 950
Liuksemburgas	6 568 900
Vengrija	119 498 650
Malta	1 924 700
Nyderlandai	423 015 150
Austrija	107 694 250
Lenkija	355 118 550
Portugalija	105 084 700
Rumunija	258 537 100
Slovėnija	18 628 400
Slovakija	35 936 600
Suomija	66 832 750
Švedija	95 021 700
Jungtinė Karalystė	473 504 750

(1) Didžiausios sumos apskaičiuojamos remiantis kiekvienos valstybės narės 2012–2017 m. metinės žemės ūkio produkcijos trijų didžiausių verčių vidurkiu. Taikant šį skaičiavimo metodą užtikrinama, kad visoms valstybėms narėms būtų taikomos vienodos sąlygos ir kad jokios nacionalinės vidutinės vertės nebūtų mažesnės už didžiausias sumas, kurios anksčiau buvo nustatytos 2014–2020 m. laikotarpiui.“